

PRILOGA ZA MLADINO

Leto IX.

8. julija 1940.

Številka 7.

Letošnji novomešniki ap. administrature Slovenske Krajine

1. **Kolenko Ivan**, rojen l. 1913. marca 28. v Črensovcih, gimnazijo i bogoslovje dovršo v Maribori; prvo sv. mešo prikaže Vsegamogočnomi julija 14. v Črensovcih.

2. **Varga Ludvik**, rojen l. 1914. maja 30. v Strehovcih, gimnazijo dovršo v Ljubljani, bogoslovje v Maribori; prvo sveto mešo prikaže Vsegamogočnomi julija 21. v Bogojini.

3. **Antolin Auguštin**, salezijanec, rojen v Beltincih leta 1911. maja 22. Gimnazijo obiskavao v Soboti; od l. 1927. v Italiji, noviciat opravo l. 1930—31. v Villa Moglia v Italiji, kje naredo tudi prve zaoblube. Višjo gimnazijo dovršo na Radni. L. 1934. odišo na Japonsko, kde je delao po salezijanskih zavodaj. Bogoslovje je dovršo v glavnem mesti Japonske v Tokio-i, kde je letos marca 17. posvečen za duhovnika. Prvo sv. mešo je prikazao Vsegamogočnomi v dalnoj misijonskoj deželi v Tokio-i marca 24.

4. **Jakob Auguštin**, salezijanec, rojen l. 1912. aprila 20. v Lipovcih. Gimnazijo dovršo v Italiji l. 1933. Novicijat opravo l. 1930—31. Bogoslovje končao na Rakovniki, posvečen julija 7. v Ljubljani. Prvo sv. mešo daruje Vsegamogočnomi julija 28. v Beltincih.

5. **Magdič Ivan**, salezijanec, rojen l. 1911. aprila 11. v Renkovcih. Gimnazijo dovršil v Italiji l. 1932. Noviciat opravo v Villa La Moglia l. 1929—1930. Tu položil tudi prve zaoblube l. 1930. Bogoslovje študiral v Padovi v Italiji i zadnje leto v Švici. Za mešnika posvečen v Lugano-i v Švici po Mrs. Angeli Jelmini letos maja 16. Novo sv. mešo bo meo avgusta 11. v Turnišči. Predgali njemu bodo preč. g. Radoha Jožef, župnik v Uroševci, Srbiji.

Novomešnik: Antolin Auguštin
z Beltinec.

7. **Pintarič Štefan**, salezijanec, rojen l. 1913. maja 23. v Dokležovji. Gimnazijo dovršil v Italiji l. 1934. noviciat opravo l. 1931—32. v Villa La Moglia, gde je l. 1932. tudi naredil prve zaoblube. Bogoslovje je končal na Rakovniki, posvečen je julija 7. v Ljubljani. Prvo sveto mešo prikaže Vsegamogočnomi avgusta 4. v Dokležovji.

8. **Sraka Auguštin**, salezijanec, rojen l. 1912. jan. 22. v Lipovcih. Študije zvršil v Italiji. Posvečen 23. junija v Turini v cerkvi Marije Pomočnice. Prvo sveto mešo prikaže Vsegamogočnomi avgusta 18. v Beltincih.

Novomešnik: Zorko Štefan
z Ižakovec.

9. **Zorko Štefan**, salezijanec, rojen v Bratonicah l. 1915. febr. 11. Študije zvršo v Italiji kak i bogoslovje. Posvečen 23. junija v Turini v cerkvi Marije Pomočnice. Prvo sveto mešo prikaže Vsegamogočnomi v Beltincih.

10. **Kislak Koloman**, iz Družbe: Sinovi Bože Previdnosti, ki ma svoj sedež v mesti Tortonas v Italiji. Rojen l. 1913. febr. 17. na Kobilji. Gimnazijo zvršo l. 1924—25. v Soboti, l. 1926. šo v Turin, l. 1930. pa v Moho v Italiji. Leta 1931. je prišo v Rim, gde je dovršo višje gimnazijske rede i bogoslovje. Posvečen je bio v Rimi marca 9. Prvo sveto mešo je darüvao Vsegamogočnomi aprila 7. na Belo nedelo na Kobilji. Predgao njemi je g. dekan Jerič Ivan, vodo pri oltari ga je g. Koren Ivan, ekspozit i navzoči so bili še preč. gg. Lejko Štefan, župnik v Dobrovniku, Haoko Jožef, župnik v Bogojini i Lovrenčec Jožef, salezijanec iz Sobote. Nova meša je globoki vtis naredila na celo kobiljansko duhovnijo i vse neštete stotine vernikov, ki niti vsi neso mogli dobiti mesta v cerkvi i so se okoli nje zbirali, i vnogi so zdaj prvič bili na Kobilji. Primicija je potekla mirno, dostojanstveno v zadovolnost vseh nazočih.

11. **Salaj Lovrenc - Kerubin**, kapucin, rojen l. 1913. aug. 4. v Trdkovi. Gimnazijo zvršo v Soboti i v Ptui, modroslovje i bogoslovje v Škofji Loki. Prvo sveto mešo prikaže Vsegamogočnomi julija 28. v Kuzmi (Kuzdoblanje).

12. **Žilavec Anton**, novomešnik senjske škofije, rojen l. 1915. marca 17. v Domajincih. Osoovno šolo končao na Cankovi, srednjo v Turini, Italija, bogoslovje v Senji, Hrvatsko Primorje. Posvečen v Senji 29. jun. na god sv. Petra i Pavla apostolov. Prvo sv. mešo prikaže Vsegamogočnomi julija na Cankovi.

13. **Cigan Ivan**, salezijanec, rojen leta 1909. aprila 12. v Gančanih. Osnovno šolo zvšo v Gančanih, gimnazijo i modroslovje v Foglizzo v Italiji, noviciat v Villa Moglia v Italiji, prve zaoblube naredo v Chieri 1931. sept. 18, drüge l. 1936. jan. 18. v Napoli, Italija, večne l. 1937. dec. 8. v Bandel-Church-i v bangalskoj misijonskoj pokrajini v Indiji, kam je odišo l. 1936. okt. 21. Tü je sprejeo tüdi mešniško posvečenje i bo v toj daljnjoj deželi služo prvo sveto mešo.

Jako lepo prosimo častilce Marijine, naj po svojih močeh darüjejo na kelih, ciborij, mešno obleko i drüge cerkvene predmete, štere naš novomešnik misijonar potrebuje za svoje misijonsko delovanje. Dare pošlite na uredništvo Marijinoga Lišta i napišite, da je to za misijonara novomešnika, g. Cigana.

*Križ košta Din 300, mešni beli plašč 2500, alba (duga robača, sra-
kica) z dvema pasoma 700, koretel (kratka robača, sra-
kica) 300, robčki i
korporal 300, kelih 1200, vrčki za vodo i vino 50, obhajilna patena (tanjer)
100, mešna kniga 400, kadilnica s čuničkom 200, posodica za sv. pohotnico
i olje 200 Din.*

Zvolite si, draže duše, kakši dar zmoreti, vnogi pa z malimi dari to vse zmoremo.

Novomešnik: Cigan Ivan
z Gančan.

14. **Geld Karol**, salezijanec, rojen v Lipovcih l. 1913. maja 1. Gimnazijo končao v Italiji v letaj 1927—34. Tu opravo tudi noviciat i položio prve zaoblube. Potem odpotúvao v Tunis v Afriki i tu delao za mladino. L. 1936. se je vrno v Italijo i tu dovršo bogoslovje. Posvečen je 7. julija, prvo sv. mešo prikaže Vsegamogočnomi julija 28. v Beltincih.

15. **Sraka Vince**, salezijanec, rojen l. 1912. maja 22. v Lipovcih. Gimnazijo obiskavao l. 1924—26. v Soboti, od l. 1926. do 1932. dovršo v Italiji, gde je tudi napravo noviciat i naredo prve zaoblube.

Bogoslovje zvršo v Ljubljani na Rakovniki. Posvečen je julija 7. prvo sv. meso prikaže Vsegamogočnomi julija 28. v Beltincih.

Sladko Srce Jezušovo blagoslovi vse svoje letošnje novomešnike, širom sveta, posebno naše, da bodo sveto živeli i nešete duše k svetosti pripelali. Marija, mati Jezušova, bodi njim mati, sv. Jožef namestnik večnoga Oče pri odgoji njegovoga Sina, prvoga duhovnika, Gospoda Jezuš Kristuša, našega Zveličetela, bodi njim oča! Sveta Jezušekova Terezija prosi za nje!

Vsi verniki, molimo den za dnevom za duhovnike. Ta molitev največ haskov prinese našim dušam, ar so duhovniki boži namestniki, naši vodniki v večno življenje.

Tri nove sv. meše eden den v Beltincih. Novomešniki Jakob Auguštin, Geld Karol i Sraka Vincenc vsi iz Lipovec, bodo 28. julija vsi trije meli novo sv. mešo v Beltincih. Jakob Auguštin popevano pri velkom oltari, ovíva dva pa pri stranskima oltaroma.

Z globokov zahvalnov molitevjav se obračajmo te dneve do dobrega Pastira, ka je dao telikim mladencom Slov. Krajine pozvanje v največšo čast duhovniško. Ne spozabimo se pa tudi z vseh tistih, ki so pripomogli, da je Slovenska Krajina letos s telikimi novomešniki bogatila Kristušovo cerkev i posebno se spomnimo preč. g. Radoha Jožefa, prvoga ravnitela Martinišča, ko so v Italijo naravnali našo mladino, gde je lahko dovršila svoje včenje i prišla do Gospodovoga oltara.

Dühovnik je z Bogom združen.

Vsaka lübezen, štera je prava, je pripravljena trpeti i se žrtvüvati, kak pravi kniga Tomaža Kempčana: Hoja za Krištušom: „Brez trpljenja ne mogoče v lübezni živeti“. (III. kniga, poglavje, 5, 7.) Sveti Gregor Veliki piše od te reči eto: „Gde se ne dela, nega lübezni“. Lübezen, če je prava, dela na to, da se lübeči spremeni v lüblence, to je, da dūša postane edna z Jezušovom i to s tem Križanim. Zato vsaki pravi lübiteo rad trpi za Jezuša i njegove dūše, ki je življenje dao za nas vse. Nišče pa ne tak blüzi k Jezuši, kak dühovnik, ve je te njegov namestnik, ve je te drügi Krištuš. Takšo lübezen je vlejal Düh sveti na Risale v srca apoštolov, da so po Jezušovom zgledi vse ostavili, da morejo dūše zveličati. Ostavili so drüžine svoje, ostavili domovino svojo, ostavili vrednost svojo i šli v tüje kraje med trpljenje i pa smrt, samo, da rešijo dūše za Jezuša. To je zdrüžitev z Jezušom. Dühovniki svojemi Jezuš da to zdrüžitev, to je miloščo, da vse ostavi za Njega i ide v kraje, od Njega določene, da tam reši nemrtelne dūše. Ne išče dühovnik sebe, ne išče haskov svojih, ne gleda na dobičke, na čast, gleda samo za Jezuša, da ga

Novomešnik : Kislak Koloman
z Kobilja.

Novomešnik
Kislak Koloman
prikaže svojo
prvo sveto
mešo Vsega-
mogočnomi
v Kobilji.

odiči z rešenjem duš. Zato se ogible posvetnih društev, zato se telikokrat zbere pri Jezusi v Oltarskom Svestvi, zato njemu je ne dugi čas nikdar, ar pri Jezusi je še večnost kratka. I ta združitev z Bogom njemu spravi mir, blaženi mir, ki ga svet ne more dati. I te mir na dni srca je vekša blaženost za njega, kak vsi kinči sveta i vse njegove veselice.

Zato gde se duhovnik z Bogom združen prikaže, mir razleva tudi na svojo okolico, mir srca, mir duše. Krotki sv. Frančišek Saleški je takši mir razleval okoli sebe, da je sveti Vincenc Pavelski spregovoro: „Moj Bog, kak dober moreš še ti biti, če je škof iz Genfa tak dober“. Sv. Frančišek je bio najmre v Genfi škof. To združitev z Bogom v največjoj meri dobi duhovnik po gorecih vsakdenešnjih svetih mešaj, na štere se v poniznosti pripravla i za štere se vredno, s popolnim zavüpanjom zahvaluje celi bogi den.

Novomešnik: Žilavec Anton
z Domažinec.

Ka pravi sv. Düh Bog od pijanosti,

ka čtemo v svetom Pismo.

„Vino je nečista reč i pijanost je zburkanje. Gde kraljuje pijanost, nega tam skrivnosti.“ (Preg. 20—1., 31—4).

„Ne je vino stvorjeno za pijanost. Pijanost je nasladnost, žalitev nespametnoga.“ (Eccli. 31—35, 40).

„Tak vino kak pijanost pokvari srce.“ (Osee 4, 41).

„Naj se ne obteršijo vaša srca z nezmernostjov i pijanostjov“ pravi sam gospod Jezus Kristuš. (Luk. 21, 34).

„Ne živite v goščenjaj i pijanosti.“ (Rim. 13, 13).

„Očitna so dela mesa, takša so: nečistovanje, nesramnost, vmori, pijanost, goščenja i ka je k tomi spodobnoga.“ (Gal. 5, 21).

„Pijani delavec... pijana žena je velika nevolja.“ (Eccli 19, 1, 26, 11).

„Če je služabnik malovreden i si misli: „dugo ne mojega gospoda i začne pretepate svoje sohlapce i je pa popiva s pijanci, bo prišo gospod toga služabnika po dnevi, gda se ga ne trošta i ob vüri, za štero ne ve i ga bo presekao i njemu dao deo s skažljivci, tam bo joč i škripanje z zobmi.“ (Mat. 24-49-51).

„Ne držite s takšim, ki je pijanec.“ (I. Kor. 5, 11).

„Ne motite se: pijanci ne bodo posedli božega kralstva.“ (I. Kor. 6—10).

Novomešnik: Geld Karol
z Lipovec.

Novomešnik: Sraka Vinci
z Lipovec.

*Ti trije novomešniki bobo
julija 28. o Beltincih pri-
kazali prvo svojo sv. mešo
Usegamogočnomi: Jakob
Auguštin pri velikom oltari,
Geld Karol i Sraka Vinci
pa pri stranskima oltaroma.
Srečna beltinska fara.*

Novomešnik: Jakob Auguštin
z Lipovec.

Vatikan. 26. maja je sv. Oča proglaslo za blaženo Marijo Crocifisso di Rosa, ustanoviteljico družbe „Službenic lübezni“. — 29. maja je bio sprejeti v svečano audijenco pri sv. Oči novi italijanski poslanik pri Sv. Stolici dr. Bernardo Attolico. Dr. Attolico je pred tem bio poslanik Italije v Moskvi i končno v Berlini. — Pripravla se proglašenje dveh novih svetnic i to bl. Ivane Elizabete Bichier des Ages, ustanoviteljice reda „Hčeri Križa“ i služabnice Bože Marije Terezije de Soubiran, ustanoviteljice reda Marije Pomočnice.

Novomešnik: Salaj Kerubin
z Trdkove.

Rusija. Kak piše Jelena Iswolsky v reviji „Le vie intellectuelle“, še milijoni Rusov držijo stare verske pobožnosti, posebno za Božič. Duhovniki mešujejo z lesenimi kelihi i predgajo z lesenimi križi v roki.

D. Bistrica. Junija 10. so preč. g. Zadravec Matjaš, župnik slovesno blagoslovili v kapeli na pokopališči, štera je sv. Mikloši posvečena, podobi Srca Jezušovoga i Srce Marije. Pri toj priliki so služili prvo sv. mešo v kapeli, veliki broj vernikov je pa pod vodstvom žižkovske godbe pobožno spevao cerkvene pesmi.

Odranci. Zver Stefan, gimnazijec, ki je s prav dobrim uspehom zvršo 7. razred gimnazije v Soboti, je stopo v najostrejši red kartuzijancov v Pleterjaj. Bog daj mladenci stanovitnost do božega oltara.

Italija. V začetki meseca maja se je vršo v Sirakuzy IV. pokrajinski euharistični kongres za Sicilijo. Kongresa so se vdeležili škofje Sicilije, vngogo duhovnikov i velika vnožina naroda. Sv. obhajilo je sprijalo par jezer dece.

Španija. Ob priliki beatifikacije Joakime Vedruna de Mas je generalissimus Franco poslao čestitko sv. Oči. Sv. Oča se njemi je iz srca zahvalo i njemi podelo svoj blagoslov. — Jezuiti so se vrnoli v Barcelono i dobili nazaj svoje imanje, štero njim je bilo odvzeto. V njihovom zavodi sv. Ignacija se nahaja že 3000 dijakov.

Türčija. V Smirni so s. usmiljenke svetile 100 letnico obstoja svojega samostana. 1839. l. so prišle v Smirno i so bile prve redovnice v Türčiji. V Smirni majo že več hiž, podružnice pa v vsakom vekšem türskom mesti.

Romanje izseljenke v Lurd

Velečastiti Gospod! Ne pišem vam pogosto, znam da tak mate mnogo dela. Zdaj vam želim na kratko opisati mojo pot v Lurd. Lepota, štera je tam, se ne da opisati, tam se človek čuti, kak če bi vido kraj nebes. Tudi Francozi, gda gučijo od Lurda, večkrat šteri pravi, „to je kotiček nebes.“

Parkrat so g. plebanoš oznanili, da bo 26. sept. romanje v Lurd i ka z našega sreza što šče iti, naj se priglasí. Jaz sem pa tudi že dugo to želo mela, da bi rada obiskala Lurško Marijo, da bi jo prosila vnoge milosti tam, gde se je prikazala osemnajstkrat toj mladoj sv. Bernardki. Eden den idem gučat z g. plebanošom i se dam vpisati. Tudi ji pitam, če nas je že dosta; pravijo, nega še dosta, v nedelo še ednok povem, i te vse imena pošlem na púšpekijo. Da je pa itak nej bilo zadosta, dajo imena sesedne fare plebanoši, da je tisti odpošlejo. Težko pričakujem te den odhoda. G. plebanoš me parkrat pilajo, gda pridó, či se kaj pripravlam za odhod v Lurd: jaz pa pravim, da že dneve štem. Prišo je te den; vstanem ob štiraj, ar ob petih de trbelo oditi. Vreme je slabo, dežuje i veter šumi, a vsega toga se ne zbojim, vzemem dežnik i idem čakati na auto, šteri naskori pride. Tak je pun, da nemamo vsi mesta za sedeti, naš g. plebanoš tudi nemajo sedeža. Gda nas pripelo 12 km, se stavi; tū moremo prestopiti na eden drugi večši auto. Tū mamó vsi lepo mesto, tri vüre nas pela neprestano, dokeč nas pripela k železnici. Vnogo lüdi že najdemo tam, ali še sesko prihajajo autobusi puni. Z našega departementa se nas je zbralo štiri jezero, med temi dvestoštirideset betežni. Na postaji nam davajo knige, v šterih mamó napisane molitve, pesmi i vüre naših ceremonij v Lurdi.

Idemo gor na vlak: tū nas preseneti ščista nekaj novega: Train d' Radio (vlak z radijom). Tak lepo je v njem, lepi sedeži i iščemo našo numero prle kak si sedemo. Komaj so vsi lüdie na vlaki, čujemo orgle, naskori se stavijo i pita nas gospod: Ste že vsi tū? Ste poiskali vsaka partija svojo numero? Brez da bi čakao na odgovor, nam zapove šteti na prvoy stranici naših knjig, v štero je napisano, zakaj romamo v Lurd. Potem začne popevati i tūdi moliti rožni venec; med vsakov desetinov popevamo Gloria Patri... Pelamo se tūdi malo bole po dolini, sunce nas veselo gleda notri nad okna, vlak pa le brzi z nami. Pa se začenjajo gore. Ništerni pravijo, že skoro bomo tam, ar so v Lurdi velki bregovje. Vidimo lepe visoke cerkvene tórne, mesta, vesi itd., ali vse to hitro mine pred očmi. Kak se stavi vlak na velkoj postaji, vidimo napisano Lurd - Lurdes. No zdaj smo tū. Prišli smo z vlaka, idemo po lepih ulicaj. Idemo prek velkoga mosta i opazujem, da je voda zelenkasta; naš g. plebanoš mi pravijo, to je polok, na šteroga ov kraj je sv. Bernardka nabirala drva i prišla na to stran i tū se njej Marija prikazala prvokrat. Tudi mi pravijo imena svetnikov, šterih podobe so tam postavlene v lepom redi. Komaj pridemo do našega cila k votlini, že opazimo podobo Marije z napisom okoli glave: Jaz sem brezmadežno spočetje (nevtepeno poprijetje). Malo ob strani i visoko ob glavi zelenje pokriva kamén, a blüzi Marije je pa goli kamen. Tū se vidi, da Marija lübi prostost. Ne je iskala dekle lepo oblečene, prikazala se je siromaškoj Bernardki.

Večer ob devetih se začne procesija flambaus. Hjtro po večerji idemo k procesiji. No to je še najlepše; zdaj se vidi človeki, da ne more biti v nebesaj lepše. Vsi stolpi razsvetljeni, velika cerkvena vrata razsvetljena, Marija v hodniki razsvetljena, vsaki človek drži v roki svečo vužgano, i vsi idemo v lepom redi dva pa dva i popevamo Marijine pesmi z odpevki: Ave Marija. To trpi edno vöro, potem pa se še zmoli Jaz Verjem (Credo), nazadnje je pa škofov blagoslov.

Sv. meše se začnejo rano ob petih, k obhajili idemo rano, slovesna sv. meša je pa ob desetih. V romarskom časi se opravi na den 350 do 400 sv. meš. — Popoldne se začnejo molitve ob 2 i tūdi predge, po molitvaj se moli rožni venec na mestí prikazni i se glasi predga škofova. Od tam ide procesija naprej z Najsvetejšim, štero nosijo škof. Pred Marijov molim za vse slovenske duhovnike, novomešnike, za vas, g. urednika, za celo uredništvo i vse sotrudnike, za vse naročnike i širitele, naj bi mogli vnogo bole razširiti te dobre liste. Molim za vse cerkvene potrebe i misijone, posebno za tiste, ki so odišli daleč po sveti i tam širijo kraljestvo Kristušovo; darujem vsa dobra

delu enoga dneva v Lurdi za njih, da naj njim Marija pomaga pri njihovem velkom deli i žrtvaji.

Vnogo molimo skupno za mir z razprostrtimi rokami pred Lurškov Marijov, za mir Franciji i za mir celomi sveti. Ravno v tisti dnevaj je bilo največje burkanje za volo bojne, štera bi se skoro tak nesmileno začela. Ne je bilo veselo pri srci našemi školi, gda so dobili telegram tri vore po prihodi v Lurdi: „Mogoče te se mogli naskori vrniti z vsemi romari, ar bojna se začena.“ I to so nam še povedali slednji den, da so zdaj slednjikrat predgali. Prehitro je prišo slednji den, vse je jokalo; moški i ženske, gda so nam škol slednjikrat predgali pri Lurškoj Mariji, ka mo se mogli ločiti z toga svetoga mesta. Škoda, večer je deževalo i ne bilo procesije; šli smo vsegi ešče ednok molit k mesti prikazni i se Mariji zahvalili za vse dobrote, štere smo sprejeli pri njej v tej trej dnevaj. Pol enajstih v noči trbe iti na vlak; med potjov še vidimo na bregi razsvetlen križ, drugo je že vse za nami. Na vlaki nam pa radio začne popevati, moliti i tak mi pa puni srčnoga veselja odgovarjamo. Zdaj vtihne i nam žele lahko noč. Zdaj pa premišlavamo, kakšo lepoto smo vidli, kak vse Marijo časti, njena čast tudi v naših srcaj doni. „Le zate Marija mi srce gori — le Tebi živeti jaz hočem vse dni.“ Pridemo domo puni dušnoga veselja. Jaz sem prišla v tujino, ki se neka oddaleč jako sladko drži, a njeno srce je pa trdo, ki povzroča mnogokrat bridke skuze v oči.

Vlč, gospod! Prav lepo se vam zahvalim na rednom pošiljanji Novin i M. Lista. Zdaj vas pa najlepše pozdravljam i vse vaše sotrudnike, svoje domače, mamo, brate i sestro, celo gračko faro i vse naročnike Novin i M. Lista.

Ana Raibar od Grada v Franciji.

Srebrna meša v Bogojini

Na predvečer 16. junija se je zbrala v Bogojini pri cerkvi z godbov cela fara i je zastopana po raznih društvah v devetih govoraj pozdravila svojega plebanoša, g. Hauko Jožefa, ki so drugi den prikazali svojo zahvalno sv. mešo Večnomi, ka se njim je dao včakati 25 letnice v teškom duhovniškom pozvanji.

Junija 16. so srebrnomešnika v procesiji vpelali k božemi ollari. Dvorila pri sv. meši sta njemi preč. g. Jerič Ivan, dekan i Berden Andrej, martjanski župnik. Nazoči so bili še Vadovič Rudolf, beltinski plebanoš, urednik Mar. Lista Klekl Jožef, Vogrin Stefan, ravniteo Martinjšča i Horvat Franc, dolenski plebanoš, ki so po evangeliji stopili na predganico, pozdravili slavlence g. Hauko i nato gučali od njihovoga dušnopastirskoga delovanja i sploh od duhovniških teških skrbi v dušnopastirstvi. Ravno za to pa so verniki dužni poštovati i bogati svoje dušne pastire.

Naroda se je zbralo toliko za to slovesnost, da niti mesta ne meo v prostranoj cerkvi, nego se je zbirao okoli cerkve i molo pobožno.

Sledkar so se zbrali po končanji svojih dušnopastirskih dužnostih še sledeči gospodje duhovniki: Faflik Franc, bedenički, Kolenc Ivan, grački, Halas Daniel, polanski, Zdravec Matjaš, črensovski plebanoš, Berden Jožef, holiški duhovnik, Camplin Ivan, lendavski, Lajšček Ludvik, grački kaplan i Lovrenčec Jožef, salezijanec.

V zahvalni spomin velike milosti, ka so se včakali 25 letnice, so g. plebanoš Hauko Jožef iz svojega kupili lepi srebrni kelih, ki je stao nad štirijezero dinarov. S tem so mešovali i ga po smrti poklonijo cerkvi. Naj te kelih, v šterom se je pretakala Jezušova krv, veže vkup duhovnike i vernike Slovenske Krajine v listoga Srce, ki je naš Rešenik, Jezusa Kristuša. Toga prebodjenoga Srca krv naj bo vseh nas rešenje i posvečenje za večno življenje. Te prošnje naj nam obdržijo sladki spomin na srebrno mešo g. Hauko Jožefa.